

kvælstofforbruget, og kvælstof til foderformål vil derfor ikke indgå i vurderingen af en eventuel overgødskning.

Det er lykkedes med Kristeligt Folkepartis mellemkomst at bibeholde den nuværende planperiode og ved et ændringsforslag få smiddigt paragraffen om efterafgrøder, oven i købet for begge emners vedkommende, så det nu kommer til at stå i loven. Derimod er det ikke lykkedes at få tilslutning til at ændre 5-km-grænsen til 10 km, så loven kommer i harmoni med landbrugsloven, og det forstår jeg ganske enkelt ikke. § 19, som det drejer sig om, er ikke omfattet af Vandmiljøplan II-aftalen, og derfor har Venstre og De Konservative med sindsro stillet ændringsforslag.

Nu ser jeg næsten ikke anden udvej end at bede Kristeligt Folkeparti om at stille det samme ændringsforslag, for så er jeg sikker på, at regeringen vil støtte det, selv om Kristeligt Folkeparti ikke er med i vandmiljøaftalen og stemmer imod lovforslaget. Det siger jeg med al den sarkasme, som mit i øvrigt fredelige temperament kan opbyde, og min sarkasme er ikke vendt imod Kristeligt Folkeparti.

Ændringsforslag nr. 13 skal fjerne den paragraf, som mod behørig legitimation til enhver tid giver den, ministeren bemyndiger dertil, adgang til virksomheder, der er omfattet af loven, uden retskendelse, hvis det skønnes nødvendigt. Ændringsforslag nr. 12 er en konsekvens heraf. Disse to forslag stillede vi også med god samvittighed, fordi de heller ikke er omfattet af aftalen, og fordi vi synes, bestemmelsen er en uskik, som krænker retsbevidstheden og er inderlig overflødig.

Venstre er stærkt bekymret over den stigende tendens til, at man ved lov giver forvaltningsmyndigheder mulighed for at kontrollere borgerne, uden at reglerne om ransagning skal være opfyldt. Retssikkerheden er i dag ofte helt utilstrækkelig, når det drejer sig om forvaltningsmyndigheders adgang til privat ejendom, og reguleringen er alt for vilkårlig og på kanten af grundlovens regler.

En yderligere svækkelse af retssikkerheden sker ved, at det ofte er den samme myndighed, som mere eller mindre tilfældigt bliver opmærksom på lovovertrædelserne, der udfører kontrollen og senere behandler disse lovovertrædelser. Denne svækkede retsbeskyttelse bliver yderligere markant på grund af det totale fravær af generelle forskrifter for forvaltningsmyndighederne. I kølvandet på den stigende

regulering af borgernes adfærd er nemlig fulgt en stadig stigende kontrolvirksomhed, der med hjemmel i lovgivningen giver myndighederne mulighed for indgreb af f.eks. ransagningslignende karakter.

Forvaltningsmyndigheder kan f.eks., uden at ransagningsbetingelserne er opfyldt, trænge ind på privat ejendom og kontrollere uden at rejse sigtelse, og myndighederne kan foretage afhøringer uden at gøre opmærksom på, at kontrolsamtalen kan blive anvendt ved en senere strafesag. Finder forvaltningsmyndighederne bevis for strafbare forhold, gælder hverken reglerne om afhøring med en sigtets retsstilling eller adgang til advokat, ligesom myndighederne typisk slet ikke er uddannet til og ikke som politiet får forskrifter om forsvarlig efterforskning samt indsamling og afvejning af beviser.

Jeg skal i øvrigt tilkendegive, at Venstre stemmer for samtlige 16 ændringsforslag under forudsætning af støtte fra hele aftalekredsen til de ændringsforslag, der er omfattet af Vandmiljøplan II-aftalen. Når vi ikke på forhånd har meldt ud om ændringsforslag nr. 5 og 6, som hænger sammen med ændringsforslag nr. 4, skyldes det, at det var svært i udvalgsrådet at overskue rækkevidden af dem. De tre forslag nr. 4, 5 og 6 hænger sammen, men de er ikke uproblematisk, og derfor vil jeg foreslå, at L 58 går tilbage til udvalget.

Første næstformand (Birte Weiss):

L 58 går herefter tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Til hr. Christian Mejdahls sarkasme over forslag fra Kristeligt Folkeparti har jeg kun den bemærkning, at de ting, der bliver stemt ind her, er jo aftalt mellem aftalepartierne, og når forslaget nu kommer tilbage til udvalget, kunne det være, at det også kom til at se smukkere ud på papiret, så aftalepartierne fik udtrykt, at de var enige. Om der så er andre partier, der vil tilslutte sig, er en anden sag, men når forslaget nu kommer tilbage, kan man måske få skrevet betækningsbidraget på en sådan måde, at der ikke er nogen tvivl.

Men ellers vil jeg spørge hr. Christian Mejdahl, om det ikke er sådan, at denne aftale medfører, at vi på harmoniområdet rent faktisk beder om en undtagelse fra EU-direktivet og sådan set beder om at slippe billigere. Vi stram-